

Catalana?

Com sol passar en aquests casos, sota l'epígraf «literatura catalana» hi ha un producte que molt sovint no va més enllà de l'Ebre, pel Sud, i de la Mediterrània, a Llevant.

La lectura dels quatre primers fascicles d'aquesta *Història* ens confirma que les limitacions d'una determinada visió de la literatura catalana s'han repetit en aquesta nova iniciativa. Més greu encara, ens anuncia que, a través del quiosc, arribarà a uns milers de lectors que potser no tindran prou senderi per a adonar-se d'aquest secessionisme inesperat, inexplicable. No és aquest el lloc més indicat per a fer una llista de les nombroses absències que fàcilment hi detectem; equivaldria a escriure, si més no, un altre fascicle.

En fi, es tracta d'un error d'enfocament que, per haver-se repetit tantes vegades, difícilment sobtarà ningú. I potser això és el pitjor de tot, que sembla normal, a força de ser habitual. Tindrem una història de la literatura «catalana», en què March i Lull obtindran un espai abundant, però on hauran desaparegut per sempre centenars d'autors, d'obres i d'iniciatives que són les que, ho vulguem o no, constitueixen l'entrellat d'aquesta literatura a les Illes o al País Valencià.

Unes portades que només arriben setmanalment a uns pocs quioscos valencians

Ja som normals?

Literatura catalana en fascicles

F. P. M.

La fórmula no és nova, i potser per això resulta més atractiva. La publicació d'una *Història de la Literatura Catalana* per fascicles —és a dir, a través dels quioscos—, acompanyant cada quadern un llibre representatiu del període tractat, és un signe de normalitat.

La direcció corre a càrrec de Joan Manuel Prado i de Francesc Vallverdú, amb un consell directiu format per Glòria Casals, Xavier Fàbregas, Manuel Llanas, Ramon Pinyol i Torrens i Francesc Vallverdú.

El pla de publicació comprèn vuitanta-dos fas-

cicles d'aparició setmanal, que formaran tres volums. Un quart col·leccionarà les contracobertes, amb les presentacions de les obres seleccionades.

Amb bon criteri comercial, els editors —Edicions 62 i Edicions Orbis— han començat amb l'aparició del volum tercer, que abraça els anys entre 1936 i l'actualitat.

Entre els col·laboradors d'aquest volum trobem estudiosos de solvència ben reconeguda, com ara Carme Arnau, Enric Bou, Xavier Fàbregas, Enric Gallén, Teresa Rovira i Enric Sullà.

Com en tota aquesta mena d'obres, la il·lustració —a blanc i negre i a color— juga un paper im-

portant dins del conjunt. A més a més, alguna pàgina de cada fascicle és ocupada per una antologia brevíssima de textos de l'època.

Els quatre primers fascicles anaven acompanyats pels volums *Unitat de xoc*, de Pere Calders; *K. L. Reich*, de J. Amat Piniella; *Els vençuts*, de Xavier Benguerel, i *Acte de violència*, de Manuel de Pedrolo. El fascicle 0, de presentació, duia *El carrer estret*, de Josep Pla. Seguiran *Poesia i teatre*, de Salvador Espriu; *Poesia i prosa*, de Joan Oliver; *Poesia*, d'A. Bartra, J. Vinyoli i J. Teixidor; *Meditacions en el desert*, de Gaziol, i *Causar-se d'esperar*, de Joan Fuster.

LA TENA SOBRETANULA EN CAFÉ NOU